

ADOLF FREDRIK
LINDBLAD
1801-1878

Om vinterkväll
för solister, blandad kör and piano
In Winter Night
for soloists, mixed chorus and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2146/Edition no. 2146
2019
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-676-9

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

"OM WINTERQVÄLL"

3

(GAMMALT och NYTT.)

Soli och Chörer

af

A. F. LINDBLAD.

CHOR. (Allegretto.)

Om vinterqväll, vid brasans sken,
En treflig krets sig samlat re'n.
I muntert glam, i lek och sång,
Blir själ ej tung och tid ej lång.
Ty en och hvar
Nu något att berätta har;
Och diktens evigt leende mund
Bevingar hvar stund.
Så håller nordbon kärt sitt tjell,
Der vänskap och förtrolighet bo;
Der är hans ro,
Der trifs han väl om vinterqväll

SOLO. (Recit.)

Väl sommarn flytt för höstens kalla vindar,
Och nordan lagt sin hand på björkar, lönnar, lindar;
Men menniskan likväl, med gladt och fridfullt sinne,
Bär våren i sitt hopp och sommarn i sitt minne.

EN VÅRDAG.

CHOR. (Allegro vivace.)

Gif akt! Nu kommer vår'n!

SOLO.

Lärkan drillar upp i skyn
Och i byn
Uret slår.
Blomman reder sig sin säng
På grön äng:
Nu är det vår!

CHOR.

Lärkan se i skyn!
Uret slår i byn.
Blomman bäddar säng
På grön äng:
Nu är det vår!

SOLO.

Hej! Märk hvad lust och fröjd
Ner i djup och på höjd.
Fri från is är sjön,
Re'n står åkern grön;
Och på kullen sig björkarne klädt i sin skrud,
Och från berget så skallar nu vallhornets ljud.
Men hör på
Hur det stömmar i vatten, i säf och i strå!
Nej se! Ur vassen flög en and
Och på strand
Jägarn står.
Barnet leker utmed grind
Friskt om kind:
Nu är det vår.

CHOR.

Se! Der flög en and,
Jägarn står på strand,
Barnet se vid grind
Friskt om kind:
Nu är det vår!

SOLO.

Hej! Märk hvad lust och fröjd

Ner i djup och på höjd.
Se hur bäcken strid
Tar i akt sin tid,

Söker listigt sin väg mellan stenar och sand,
Och små vågorna porla så glädtigt vid strand!

Men hör på

Hur det stimmor i vatten, i säf och i strå!

Lärkan drillar upp i skyn

Och i byn

Uret slår.

Blomman reder sig sin säng

På grön äng:

Nu är det vår!

CHOR.

Lärkan se i skyn,
Uret slår i byn,
Blomman bäddar säng
På grön äng:
Nu är det vår!

SOLO. (L'istesso tempo.)

Men då vårens stjärna strålar,
Strålar hjertats sol också,
Och uppå sin himmel målar
Taflan skönare ändå.

Alla själens strängar vakna;
Våren ger hvar en sitt ljud.
Bjuds dig njuta, bjuds dig sakna:
Fröjd och sorg bär hoppets skrud.

Men den lycka, jag blott känner,
Hon mig här till mötes går.
Se'n i fjol vi äro vänner,
Och vi bli det mer i år.

CHOR. (Allegro vivace.)

Gif akt! Nu kommer vår'n!

SOLO.

Lärkan drillar upp i skyn,
Och i byn uret slår.
Blomman reder sig sin säng
På grön äng:
Nu är det vår!

CHOR.

Lärkan se i skyn,
Uret slår i byn,
Blomman bäddar säng
På grön äng:
Nu är det vår!

SOLO.

Hej! Märk hvad lust och fröjd
Ner i djup och på höjd.
Fri från is är sjön
Re'n står åkern grön;
Och på kullen sig björkarne klädt i sin skrud,
Och från berget så skallar nu vallhornets ljud.
Men hör på
Hur det stimmor i vatten, i säf och i strå!
Nej, se! Ur vassen flög en and,
Och på strand
Jägarn står.

Barnet leker utmed grind
Friskt om kind:
Nu är det vår.

CHOR.

Se! Der flög en and,
Jägarn står på strand.
Barnet se vid grind,
Friskt om kind:
Nu är det vår!

CHOR. (Larghetto.)

Fast isen täckt floder och sjöar,
Och snö är på berg och i dalar.
Så hägra dock ängder och öar
Från minnets och aningens vår.
På susande vingar dock anden
Sig lyfter mot himmelska salar,
Och tonernas väg emot stranden
Af eviga lustgårdar slår.

SOLO. (Recit.)

En fiskare jag ser i båtens stäf,
Till hälften skymd af den gungande säf,
Han styr öfver solstänkta vågor sin gång
Och sjunger dervid sin fiskaresång:

EN SOMMARMORGN.

(Andante con moto.)

Tidigt om morgon jag ilar till strand,
Skjuter min fiskarebåt ifrån land.
Båten, han gungar så lätt öfver sjön,
Stadnar vid ryssian der borta vid ön.
Solen hon blänker så högt öfver fjerden,
Stänker sitt guld öfver ängar och gården.
Skynda ro på!
I dag tör jag få
Fiskar i näten båd' stora och små.

CHOR.

Solen, hon blänker så högt öfver fjerden,
Stänker sitt guld öfver ängar och gården.

SOLO.

Längst in i viken, der björken så hvit
Skymtar bland tallen, den gröna—O dit!
Dit mina tankar så villiga gå—
Söndagen styr jag min båt dit också.
Vassen, han ständar så grön vid de landen,
Vågorna sjunga så ljuft vid den stranden.
Aspen och lind
Susa för vind:
Flickan der bor: Nästa vår blir hon min.

CHOR.

Vassen, han ständar så grön vid de landen
Vågorna sjunga så ljuft vid den stranden.

EN SOMMARAFTON.

(Adagio.)

Öfver skogen, öfver sjön
Du din slöja sänker
Milda skymning! och till bön
Denna stund oss skänker.

Allt är stilla, ej ett ljud
Genom rymden sväfvar.
Jorden, lik en lycklig brud,
Blott af längtan bäfvar.

Dock, hvad kval, o hjerta!
I en stund, som denna?
Är all fröjd, som menskor känna
Blott en sallig smärta?

SOLO. (Recit.)

Men solen länge re'n mot afton lutar,
Och herden hemåt leder hjordens gång;
Än sjunger han och än i luren tutar,
Dock klingar friskt i skog hans vallhjons-sång:

CHOR. (Vivace.)

Herden leder hemåt hjordens gång;
Det klingar friskt i skog hans vallhjons-sång.

SOLO.

Jag vallar, så trogen, hala!
Min hjord uti skogen. hala!
Så kom då min snälla, hala!
Och ring på din skälla. hala
Och vallare gossen, han sitter på sten
Och sjunger sin visa i skogen allen. hala!
Me'n foglarne qvittra
Och strålarne glittra
Och ekorren hoppar på gren. hala!

CHOR.

Ja hör, det klingar friskt i skog, i mark, i berg, i dal.

SOLO.

Jag vallar, så trogen, hala!
Min hjord uti skogen. hala
Små syskonen sitta hala!
På grunden och titta hala!
Och undra om bror ej skall komma igen;
Fast sol gått i skogen, de vänta mig än. hala!
Dock ville jag veta
Hvad hon månne heta,
Som en gång blir vallarens vän. hala!

CHOR.

Ja hör! Det klingar friskt i skog, i mark, i berg, i dal.

SOLO.

Jag vallar, så trogen, hala!

Min hjord uti skogen. hala!
Hör! Hunden han skäller, hala!
Och vindflöjeln gnäller hala!
Nu äro vi hemma, fast vägen var lång.
Och sjunga, det gör jag väl ännu en gång. hala!
Och då skall min flicka
Till punkt och till pricka
Få höra min vallare-sång. hala!

CHOR.

Ja hör! Det klingar friskt i skog, i mark, i berg, i dal.

SOLO. (Moderato)

Det rinner strömmar många, det faller sjö ur sjö,
Och bildar stränder fagraste och speglar ö vid ö
Det står så gråa fjellar med höga furor på,
De säga icke många ord, dock lyssnar du ändå.
Säg, känner du de fjellar väl,
De stränder och de öar väl?
De alla bilda taflan af den kära bygd,
Som skuggade din vagga, fostrade den dygd,
Dendygd, som framför andra blef Svenska männers dom,
Att bära hjertat högt och stolt af ädel fattigdom.

CHOR.

Säg känner du de fjellar väl,
De stränder och de öar väl?
De alla bilda taflan af den kära bygd,
Som skuggade din vagga, fostrade den dygd,

SOLO.

Der dygd, som framför andra blef Svenska männers dom,

CHOR.

Att bära hjertat högt och stolt af ädel fattigdom.

SLUT CHOR (Poco Allegretto.)

Och nu, god natt!
Sof godt, god natt!
Till afsked stunden manar.
Iqvällens spår
Re'n natten går
Och dagens fröjd är slut.
Dock, evigt ung
Är sångens kung
Uti sitt gamla rike;
Och ingen krans
Så frisk som hans;
Den håller tiden ut.
Så må vi då
Till fester gå,
Der himmelska drömmar
Sig bilda och dana på tonernas strömmar!
Ja må vi till dikt och sång
Här mötas nästa gång!
Och nu god natt!
Godnatt!

„Om Vinterqväll“

(Gammalt och Nytt.)

Allegretto. Chor. A. F. Lindblad.

SOPRANO.
ALTO.

TENORE.
BASSO.

PIANO.

Om vin - ter - qväll, vid bra - sans sken, en tref - lig krets sig
 Om vin - ter - qväll, vid bra - sans sken, en tref - lig krets sig sam - lat ren.
 sam - lat ren. Om -
 I mun - tert glam, i lek och sång blir själ ej tung och tid ej lång. I
 mun - tert glam, i lek och sång blir själ ej tung och tid ej lång: Ty en ochhvar
 Ty en ochhvar

23 *cresc.* nu att be - och dik - tens e - vigt
 nå - got att be - rät - ta har, och dik - tens e - vigt le - en - de mund, dess

nu att be - rät - ta har, och dik - tens e - vigt le - en - de mund be - vin - gar hvar stund, dess

f *dim.* *cresc.*

28 *f* *pp* *f* *dim.*
 le - en - de mund be - vin - gar hvar stund. Så hå - ler nord - bon kärt sitt tjell, der vän - skap och för -

f *pp* *f* *dim.*

33 *pp* *cresc.* *p*
 tro - lig - het ho. Der är hans ro, der trifs han väl om vin - ter - ter -

pp *cresc.* *p*

38 Ty en och hvar nu att be - rät - ta har, *cresc.*
 qväll. Ty en och hvar nu nå - got att be - rät - ta har,

qväll. Ty en och hvar nu att be - rät - ta har, och

p *cresc.*

Och dik - tens e - vigt

43

cresc. *pp*

Och dik - tens e - vigt le - en - de mund, dess le - en - de mund be - vin - gar hvar stund. Så

dim. *p* *pp*

dik - tens e - vigt le - en - de mund be - vin - gar hvar stund, dess

f *dim.* *p* *cresc.* *f* *pp* *f*

48

dim. *pp* *cresc.*

hål - ler nord - bon kärt sitt tjell, Der vänskap och för - trolighet bo; der är hans ro, der trifs han väl om

dim. *pp* *cresc.*

der är hans ro, der trifs han väl om vin - ter - qväll. Der är hans ro, der är hans

dim. *pp* *cresc.*

54

p *pp*

vin - ter - qväll. Der är hans ro - der är, der är hans

p *pp*

Så hål - ler nord - bon kärt sitt tjell, Der vän - skap och för -

p *pp*

60

der är hans ro, så väl om vin - ter - qväll.

ro, der trifs han väl om vin - ter - qväll. Der är hans

trölighet bo, der är hans ro, der trifs han väl om vin - ter - qväll. Så hål - ler nord - bon

p

66

der är, der är hans ro
 ro, der är der är hans ro. Der trifs han väl så
 kärt sitt fjäll, der vän - skap och för - tro - lig - het ho, der är hans ro, der trifs han väl om

71

der är hans ro der är hans
 väl om vin - ter qväll. Der är hans ro der är hans
 vin ter qväll.

76

ro
 ro om vin - ter - - - qväll.

81

Recit. Solo.
 Väl sommarn flytt för höstens kalla vindar, Och nor-dan lågt sin hand på björkar, lönnar, lindar; men

86

men - ni - skan likväl medgladt och fridfullt sinne bär Våren i sitt hopp och Sommarn i sitt minne.

91 Allegro vivace.

sf *cresc.* *f*

98

Chor.

cresc.

Gif akt! ————— Nu kommer vår' n!

cresc.

Gif akt! ————— Nu kommer vår' n!

f *sf* *cresc.*

107

Solo.

*cresc.**f*

Lärkan drillar upp i skyn och i byn u - ret slår. Blomman re - der sig sin sång på grön äng.

p *cresc.* *f*

114

Chor.

Lär - kan se i skyn! U - ret slår i byn. Blom - man

Lär - kan se i skyn! U - ret slår i byn. Blom - man

Nu är det vår!

f *p*

120 *cresc.*

båd - dar säng På grön äng: Nu är det vår!

f

cresc.

f

Solo.

Hej! Märk hvad lust och fröjd Ner i

f

ff

126 *cresc.*

djup och på höjd. Fri från is är sjön. Re'n står å - kern grön, Och på kul - len sig

p

p

cresc.

133 *Chor.* *cresc.*

Hör från ber - get det skal - lande vall - hor - nets

pp

cresc.

björ - kar.ne klädt i sin skrud, och från ber - get så skal - lar nu vall - hor - nets

139 *p* *cresc.*

ljud. Nej, hör! nej, hör!

pp

cresc.

ljud. Men hör på, men hör på hur det stimmar i vatten, i säf och i strå, ja hör på!

pp

ff

cresc.

Hur det stömar i vatten, i säf och i strå. Hör på! Nej set Ur vas-sen flög en and,

cresc.

Chor.

Se! Der flög en and,

Och på strand jägarn står. Barnet le-ker ut medgrind, friskt omkiud: Nu är det vår!

cresc. *f*

cresc.

jä - garn står på strand. Bar - net se vidgrind, friskt om kind: Nu är det vår!

cresc. *f*

dim.

Hejt Märk hvad lust och fröjd ner i djup och på höjd! Se hur bäe-ken strid tar i akt sin

fp *f*

174

Chor.

cresc.

dim.

Och små vå - gorna por - la så gläd - tigt vid

tid. Söker li - stigt sin väg mellan ste - nar och sand Och små vå - gorna por - la så gläd - tigt vid

182

cresc.

strand! Nej, hör! Nej, hör!

strand! Men hör på, men hör på hur det stömar i vatten i säf och i strå, ja, hör på! Hur det

stömar i vatten, i säf och i strå. Hör på! Hör! Lär - kan dril - lar upp i skyn, Och i byn

189

cresc.

stömar i vatten, i säf och i strå. Hör på! Hör! Lär - kan dril - lar upp i skyn, Och i byn

196

Chor.

Lär - kan se i skyn. U - ret

u - ret slår, Blöman re - der sig sin sång på grön äng: Nu är det vår!

204

slår i byn, Blom - man båd - dar säng på grön äng: Nu är det vår!

cresc. *f*

Nu är det vår! Nu är det vår!

211 *L'istesso Tempo.*

Men då vårens stjer - na strå - lar, Strå - lar hjertats sol ock - så, Och up - på sin himmel
Al - la själens strän - gar vak - na, Vå - ren ger hvar en sitt ljud. Bjuds dig nju - ta, bjuds dig

må - lar Taf - lan skö - na - re än - då. Men den lyc - ka, jag blott kän - ner, Hon mig här till
sak - na: Fröjd och sorg bär hop - pets skrud.

p *cresc.*

222

må - lar Taf - lan skö - na - re än - då. Men den lyc - ka, jag blott kän - ner, Hon mig här till
sak - na: Fröjd och sorg bär hop - pets skrud.

cresc.

233

mö - tes går. Se'n i fjor vi ä - ro vän - ner, Och vi bli det mer i år. år.

1. 2.

1. 2.

244 *Tempo I.*

f *cresc.* *f* *f*

cresc.

Hör från ber - get det skal - lande vall - hor - nets ljud

cresc.

björ - karne klädt i sin skrud, Och från ber - get så skal - lar nu vall - hornets ljud. Men hör på, men hör

pp

cresc.

p

Nej hör, nej hör!

cresc.

på! Hurdets timmar i vatten, i säf och i strå, hör på! — Hurdets timmar i vatten, i säf och i strå, Hör på!

pp *cresc.* *fp* *cresc.*

Nej se! Ur vassen flög en and Och på strand jägarn står. Barnet le - ker ut med grind, friskt om kind! Nu är det vår!

p *cresc.* *p* *f* *f*

Chor.

[*p*] Se! der flög en and, Jä - garn står på strand. Bar - net se vid grind, friskt om kind;

[*p*] *f* *f*

318

Larghetto.

ja, vår!
ja, vår!

Tenori. Chor.
Bassi. Fast i - sen täckt flo - der och

Nu är det vår, nu är det vår!
Fast i - sen täckt flo - der och

323

sjöar och snö är på berg och i da - lar, så hägra dock äng der och ö - ar från minnets och a - ningen

cresc.

329

Soprani. cresc.
Tenori. Fast i - sen täckt flo - der och sjö - ar och
Bassi. vår. Fast i - sen täckt floder och sjö - ar och snö är på berg och i
vår. Fast i - sen täckt floder och sjö - ar och snö är på berg och i

pp

333

snö är på berg och i da - lar. cresc. Så hä - gra dock äng der och ö - ar från a - ningens
da - lar, så hä - gra dock äng der och ö - ar från min - nets och a - ningens
da - lar, så - ar från

cresc.

vår

vår

vår

På su-san-de vingar dock an-den sig lyf-ter mot himmelska sa-lar, och

På su-san-de vingar dock an-den sig lyf-ter mot himmelska sa-lar, och

342

stran - den af

to - ner - nas våg e - mot stranden, mot stranden af e - vi - ga lust.går.dar slår. På

to - ner - nas våg e - mot stran - - den af e - vi - ga lust.går.dar slår. På

346

Soprani.

Tenori.

På su - san-de vingar dock anden cresc. sig lyf - ter mot himmel - ska

su-san-de vin-gar dock an - - - den sig lyf-ter mot himmelska sa - - - lar, och

350

sa - lar och to - nernas våg e - mot stran - den af lust - går - dar

to - ner - nas våg e - mot stran - den af e - vi - ga lust - går - dar

cresc.

cresc.

353

slår. Och tonernas våg och to - nernas våg mot stran - den af lust - går - dar

slår. och dess våg och dess våg e - mot

pp

p

357

slår.

stran - den af lust - går - dar slår.

slår.

mor.

f

En fiskare jag ser i bå-tens stäf till hälften skymdaf dengun-gande säf. Han styr öf-ver

cresc.

366 *più lento.* *Andante con moto.*
sol stänkta vå-gor sin gång och sjun-ger der-vid sin fis-ka-re-sång:

più lento.

373 **Solo.**

Str: 1 Ti-digtom mor-gon jag i-lar till strand, skjuter min fis-ka-re-
2 Längst in i vi-ken der björken så hvit skymtar bland tallen, den

379 *cresc.* *f* *dim.*
båt ifrån land. Bå-ten hangun-gar så lätt öfver sjön, stadnar vid rys-siander bor-ta vid ön.
grö-na o, dit! Dit mina tan-ka-r så vil-li-ga gå, Sön-da-gen styr jag min båt dit också.

cresc. *f* *dim.* *p*

384 *pp*
So-len, honblänker så högt öfver fjerden, stänker sitt guld öfver än-gar och gården. Skyndaro på! I dag tör jag få
Vassen, han ständar så grön vid de landen, vå-gorna sjunga så ljuft vid den stranden; Aspen och lind su-sa för vind:

f *pp*

Chor.

390

So - len, hon blän - ker så högt öf - ver fjer - den,
 Vas - sen han stän - dar så grön vid de lau - den,

fi - kar i nä - ten båd' sto - ra och små.
 Flic - kan der bor nästa vår blir hon min.

f *dim.* *f*

394

stän - ker sitt guld öf - ver än - gar och gär - den.
 vå - gor - na sjun - ga, så ljuft vid den stranden

Skyn - da, ro på! I dag tör jag få
 Aspen och lind su - sa förvind:

pp *pp*

398

fi - kar i näten båd' sto - ra och små.
 Flic - kan der bor, nästa vår blir hon min.

f *p*

Sopran. Alt. Adagio.

Chor.

Öf - ver sko - gen, öf - ver sjön du din slö - ja sän - ker, mil - da skym - ning,
 Tenor. Bas. Allt är stil - la, ej ett ljud ge - nom rym - den sväfvat Jor - den, lik en

pp *pp*

cresc. *dim.* *pp*

och till bön du den-na stund oss skänker.
lyck lig brud, ack! blott af läng-tan häf-var. Dock, hvad qval, o hjer-ta! I en stund, som

cresc. *dim.* *pp*

cresc. *f* *p*

den-na? Ack! Är all fröjd, som men-skor kän-na, blott en sa-lig smär-ta?

cresc. *f*

Pianoforte.

p

Recit. Solo.

Men so-len länge re-in mot af-ton lu-tar, och her-den hem-åt le-der hjordens gång. Än

424

sf

sjunger han och än i luren tu-tar; dock klin-gar friskt i skog

f *sf* *p* **Vivace.**

hans vall - - - - - hjons - - - - -

440 (Förstagång)

sång.

444 Chor. cresc.

Her-den le - der hem - åt hjo - dens gång . Hans sång

cresc.

cresc.

fp

449

Nu hör!

Nu hör!

hör

pp

sf f sf pp

455 på

hör på! hör på! Det klin-gar friskt i skog hans vallhjons-sång :

hör på!

pp p

Solo.

Jag

* a1 ändrat från fisl.

val - lar så trogen, Ha - la, hala, ha - la! Min hjord uti sko - gen, ha - la, hala, ha - la! Så,

kom då min snälla, ha - la, hala, och ring på din skälla, hala, hala, och val - la - re - gossen hansitter på

sten, Och sju - ger sin vi - sa i sko - gen al - len'. Ha -

Chor.

Ha - la! Ha - la!

Ha - la! Ha - la!

la! Me'n foglar - ne qvittra och strålarne glittra, ha la Me'n

fog - lar - ne qvittra och strålar - ne glittra och ek - orren hoppar på gren. Ha - la, hala, ha - la, halat och

494

ek-or-ren hoppar på gren. Ha - la, hala, ha-la, ha-la, hala, ha-la! Och ek-or - ren hop-par på

499

Ja hör det klin-garfriskt i skog i mark i berg i
Ja, hör! det klin - garfriskt i skog, klingar i skog, klingar i mark, klingari berg,

gren.

505

berg, i dal. 1sta och 2dra 3dje strofena. strofena. dal. ja hört!

klingar i berg och i dal. dal. ja hört!

511

ja, hör! Det klingar i skog. Ja
ja, hör! Det klin gar friskt i skog och mark

sempre p e leggiero. cresc.

hör! Det klin - - - gar friskt i berg och dal. Det

Det klingar i dal. Det

Ha - la ha -

p *cresc.* *sf* *f*

521 *p* *p* *pp* *sempre*

klingar så friskt, Det klingar så friskt, det klin - gar i skog, det

Det klingar så friskt Det klingar i skog

Ha - la, ha - la!

p *f* [*pp*] *sempre pp*

526 *ppp* *ppp* *ppp*

klin - gar i dal, i skog, i mark, i berg,

Det klingar i mark, Det klingar i berg, Det

531

ff

ff

ff

ff

dal. Ha - la! Ha - la

klin - gar i dal! Ha - la Ha - la

536 Moderato.

Pianoforte.

p

dol.

543

Det rin - ner strömmar många, det faller sjö ur sjö, och bil - darstränder fag - ras te och

f

f

dim. p

550

speglar ö vid ö. Det står så gråa fjel - lar med hö - ga furor på; De sä - ga ie - ke

crese.

f

f

sf

dim.

p

557

män - ga ord, dock lyss - nar du än - då. Säg, kämer du de fjel - lar väl, de stränder och de ö - ar väl? De

f

p

f

p

f

p

f

al - la bilda taf - lan af den kära bygd, som skug - ga - de din väg - ga, fostra - de den dygd, den

dygd, som framför andra blef Svenska männers dom, att hä - ra hjertat högt och stolt af ä - del fat - tig -

Sopr. Chor. *f* Säg kän - ner du de fjel - lar väl, de ö - ar och de strän - der väl? De al - la bilda
 Alt. *p* dom.
 Ten. Chor. *f* Bas. *f*

taf - - lan af den kära bygd, som skug - gade din väg - ga, fos - trade den dygd, Solo.
 Den

592

Chor.

Att bä - ra hjertat högt och stolt af
dygd, som framför an - dra blef Svenska män - ners dom.

598

ä - del fat - tig - dom. af ä - del fattig - dom.

606 Poco Allegretto.

613

Chor.

Och nu, god natt! sof godt, godnatt! Till af - shed stund en ma - nar. I

618

qvällens spår re'n nat - ten går, och da - gens fröjd är slut. Dock e - vigt ung är

623

sångens kung ut - i sitt gam - la ri - ke, Och in - gen kraus så frisk, som haus: Den

628

cresc. Så må vi då till fe - ster gå
hå - ler ti - den ut. Så må vi då, ja, må vi till fe - stergå! ja, gå vi! Der

634

Der dröm - mar sig da - na, der dröm - mar sig *cresc.*
himmel - ska dröm - mar, der him - mels - ka dröm - mar sig bil - da och

639

da - na på to - ner - nas strömmar. Ja, må vi till dikt och sång här mö - tas nästa

645

gång! Men nu, god natt! ja nu, god natt! Snart mö - tas vi här ä - ter. Men

650

nu, god natt! ja nu, god natt! ja nu, god natt, god natt! god natt, god

655

natt, god natt, god natt, ja, god natt! ja, god natt, god natt!

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad hade en komplicerad uppväxt och en lika ombytlig tid som ung vuxen. Född 1801 i Skänninge av en ogift mor kom han vid ett års ålder till en fosterfamilj, där hustrun var moderns moster. Efter inledande skolgång i Östergötland fortsatte han från 1809 i Stockholm, där modern då bodde och var gift med en skådespelare vid Kungl. Teatern. Efter styvfaderns död 1813 fick Adolf Fredrik Lindblad återvända till fosterföräldrarna som snart flyttade till Norrköping. Där fick han sin första skolning i musik: piano och flöjt.

Fosterfadern som var handlare styrde Adolf Fredrik Lindblad mot sitt eget yrke. Efter några år i fosterfaderns affär fick han 1818–19 arbeta vid ett skeppsklareringskontor i Hamburg. I denna stad fick Adolf Fredrik Lindblad viktiga impulser av tysk litteratur och musik.

Sommaren 1822 kom han till Bleckenstad utanför Mjölby för att undervisa gårdens döttrar i pianospel. En av dem, Sophie Kernell, skulle bli hans hustru. Där lärde han också känna en kusin till husets syskonskara, Per Daniel Amadeus Atterbom, en livsavgörande vänskap för Lindblad.

Genom Atterboms förmedling flyttade Lindblad till Uppsala, i första hand för studier i harmonilära för universitetets *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. Men han kom också in i stadens konstnärliga och litterära kretsar. Där fanns redan Atterbom, men också Erik Gustaf Geijer som skulle bli en annan nära vän. I denna miljö blommade Lindblad ut som sångtonsättare.

Sångkomponerande var tidigare liktydigt med att skapa sällskapsvisor. Den nyromantiska dikten gav tonsättarna nya utmaningar. Lindblads sånger är texttolkande och låter melodin och pianostämman föra en dialog. Från visans tid stammar dock Lindblads länge utnyttjade praxis att flerstrofiga dikter sjungs till samma ackompanjemang. Adolf Fredrik Lindblad komponerade över 200 sånger, varav en del skrevs för vännen Jenny Lind.

Med salongsvärdinnan Malla Silfverstolpe och Erik Gustaf Geijer for Lindblad 1825–26 via Köpenhamn till Berlin, där han tog lektioner i komposition för Carl Friedrich Zelter och i pianospel för Ludwig Berger. Via Zelter lärde han känna Felix Mendelssohn. Vänskapen med denne blev viktig och varade livet ut.

Tillbaka i Sverige slog han och hustrun Sophie sig ner i Stockholm. Där startade Lindblad 1827 en musikskola, vilken under lång tid skulle bli hans huvudsakliga inkomstkälla. Under Stockholmsåren skrev Lindblad sin enda opera, *Fronddörerna* (1835), som emellertid inte blev någon större framgång. Han komponerade också två symfonier (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad tillbringade sina sista år på Lövingsborgs gård strax söder om Linköping, där dottern Lotten bodde. Han avled där 1878.

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirschs förlag, Stockholm, nr 1166.

På omslaget står: "Om winterqväll / Gammalt och Nytt / Soli och Chörer / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / Abr. Hirschs förlag / Stockholm".

Tryckår: 1863.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad had a complicated childhood and likewise an unsettled period as a young adult. Born in Skänninge in 1801 to an unwed mother he was taken in by a foster family, of which the wife was his mother's aunt, when he was only one year old. After starting school in Östergötland, in 1809 he moved to Stockholm to continue studying near his mother, who was married to an actor at the Royal Opera. After his stepfather's death in 1813, Adolf Fredrik Lindblad returned to live with his foster parents, who soon moved to Norrköping. There he received his first music lessons in piano and flute.

His foster father, who was a merchant, persuaded Adolf Fredrik Lindblad to follow in his footsteps. After several years at his foster father's business, Adolf Fredrik worked from 1818 to 1819 at a shipping discharge office in Hamburg. While working in Hamburg, Adolf Fredrik Lindblad encountered German literature and music, which would prove to be an important influence on his later career as a composer.

The summer of 1882 he arrived in Bleckenstad, on the outskirts of Mjölby, to teach the daughters at a country estate piano. One of the girls, Sophie Kernell, would later become his wife. He also became acquainted with a cousin to the siblings at the estate, Per Daniel Amadeus Atterbom, who would become an important life long friend.

With Atterborn's assistance, Lindblad moved to Uppsala in order to study harmony with the university's *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. He also came in contact with the city's artistic and literary circles. Atterbom already lived in Uppsala, as well as Erik Gustaf Geijer, who would become another close friend. Lindblad thrived as an art song composer in this environment.

In earlier times, song composition had been equivalent to writing popular drawing-room ballads. Later, with the advent of the neo-romantic poem, composers were provided with new challenges and opportunities. Lindblad's songs are settings of text to music and provide a dialogue between the vocal melody and the piano. For a long time Lindblad made use of the older ballad praxis of using poems consisting of several stanzas sung to the same accompaniment. Adolf Fredrik Lindblad composed over 200 songs, of which several were written for his friend the singer Jenny Lind.

Together with music salonnière Malla Silfverstolpe and Erik Gustaf Geijer, Lindblad travelled by way of Copenhagen to Berlin, where he took lessons in composition from Carl Friedrich Zelter and studied piano with Ludwig Berger. Through Zelter he got to know Felix Mendelssohn. This was the beginning of an important friendship which lasted for the rest of his life.

Returning to Sweden, he and his wife Sophie settled down in Stockholm. Lindblad started a music school there in 1827, which for a long time would be his main source of income. During his years in Stockholm Lindblad wrote his only opera, *Fronddörerna* (1835), which was never successful. He also composed two symphonies (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad spend his final years at Lövingsborg's manor, just south of Linköping, where his daughter Lotten resided. He died there in 1878.

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirschs förlag, Stockholm, no. 1166.

Text on the front page: "Om winterqväll / Gammalt och Nytt / Soli och Chörer / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / Abr. Hirschs förlag / Stockholm".

Year of publication: 1863.